

Evangelí del dimarts de la setmana XXII de durant l'any: Sé qui ets: el Sant de Déu!

Evangelí i comentari del
dimarts de la setmana XXII de
durant l'any. “Què són aquestes
paraules? Dona ordres amb
autoritat i amb poder als
esperits malignes i els fa sortir!”
La fe en Jesús ens porta fruits
d'alegria i d'esperança i ens
mena a servir els altres plens
d'humilitat.

Evangelí (Lc 4, 31-37)

Després va baixar a Cafarnaüm, població de Galilea, i el dissabte hi ensenyava. La gent estava admirada de la seva doctrina, perquè parlava amb autoritat.

En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un dimoni, un esperit maligne, que es posà a cridar amb tota la força:

—Ah! Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? ¿Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: el Sant de Déu!

Però Jesús el va increpar dient:

—Calla i surt d'aquest home!

Llavors el dimoni el llançà allà al mig i en va sortir sense fer-li cap mal. Tots quedaren molt sorpresos i comentaven entre ells:

—Què són aquestes paraules? Dona ordres amb autoritat i amb poder als esperits malignes i els fa sortir!

I la seva fama s'anava escampant per tots els indrets d'aquella regió.

Comentari

Jesús ensenya a la sinagoga de Cafarnaüm, un llogaret banyat per les aigües del llac de Genesaret. La gent queda admirada de la seva doctrina, perquè no diu paraules buides, sinó que les confirma amb poder personal.

Un home amb un dimoni impur. De la seva boca surt una gran veu: «Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? ¿Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: el Sant de Déu!».

Jesús no respon a les preguntes del dimoni. No hi dialoga. Amb plena autoritat, el fa callar i sortir d'aquell home. I el dimoni obeeix i surt sense fer-li cap mal.

L'existència de Satanàs i els àngels caiguts és una veritat revelada per Déu i ensenyada per l'Església.

Busquen com perdre'ns, però no hem de témer pas res, perquè qui té l'autoritat és Jesús, el nostre Déu, que ha lliurat la seva vida per nosaltres, per rescatar-nos del poder del diable, del pecat i de la mort.

Déu posa la seva autoritat a la nostra disposició perquè ens estima.

«Sovint, per a l'home –diu Benet XVI– l'autoritat significa possessió, poder, domini, èxit. Per a Déu, en canvi, l'autoritat vol dir servei, humilitat, amor»[1]. Si Déu utilitza la seva autoritat per servir els fills, què hem de témer?

Davant la guarició d'un endimoniàt, la gent es pregunta admirada: «Què són aquestes paraules? Dona ordres amb autoritat i amb poder als esperits malignes i els fa sortir!». Qui és el que pronuncia una paraula així? Qui és aquest home que expulsa un dimoni? I divulguen la fama del Crist per tots els llocs de la regió.

Els miracles de Jesús ens ajuden a creure que Ell és el Messies, el Fill de Déu, i a lliurar-l'hi la nostra vida. Només ens ajuden, però, si tenim un cor ben disposat per la humilitat; també ho fan si tenim la bona voluntat de cercar la veritat i desitjar el bé.

Alguns tenen una fe lànguïda, gairebé sense conseqüències pràctiques en la vida. Nosaltres volem tenir una fe viva, que ompli de joia i esperança la vida a la terra, que s'encarni lliurant-se als altres, per construir un món més just, més

humà, més cristià; que ens llanci a
encomanar amb la vida i el
testimoniatge la bona olor del Crist
arreu, pel món sencer.

[1] Benet XVI, *Àngelus*, 29 de gener de
2012.

Tomás Trigo // Photo: Katerina
Pavlyuchkova - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-
dimarts-de-la-setmana-xxii-de-durant-
lany-se-qui-ets-el-sant-de-deu/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-dimarts-de-la-setmana-xxii-de-durant-lany-se-qui-ets-el-sant-de-deu/)
(15/03/2026)